

הקבוצות התפוצצו סיומן לב

באר הגולדה נד

ח מצא בשם שפוטא
רמא בחשונא אשכנזים.
ט הרא"ש וספר
המורה והפדרי בשם
ריי פהקא דמנחות לה.
י שם בגמרא.
כ הרמב"ם.

(מ) * (קנע) וגם הפתים. הגה אכל על גבה הפתים * אין להקפיד אם הוא יותר מרחבן וארכן (כית יוסף כשם אשרי
וס"מ מורדכי ורמב"ם פרק ג). * העשאים מרבעות ואחר זמן (קנע) * נתקלקל רבוען, (קנע) יוש מי שאומר
(קנע) * שצריך לרבען. הגה (קנע) ויעשה כל הארבעה פתים בשנה, שלא יהא אחר גדול מחברו (כ"ש):
מ. * עור (קנע) הפתים (קנע) מצוה לעשותו (ש) * (קנע) שחר (ועין לקמן (קנע) סיומן לג). * תריין שפיין
בית לבית צריך שגייע עד התפר, ואם לא הגיע בשרה, (קנע) והוא שיהיה (קנע) נפר התריין

באר היטב

(מ) וגם הפתים. ולא כמו שנהגים קצת לעשות של יד עגלה בראשו רק שמרבע
התורה מלמשה, מרדכי כגון אברהם, ועין מה שכתב העלת המיר: (ע) שחר.
וכתב ב"ח, משמע עבוקא ליקא. ולעניות דעתי אין להקל, ובמקום דלא אפשר
יש לסמוך ארב פוטקים המקלין שלא יחבטל ודעת תפלין, שרי נקטת הגדולה,
עין עלות המיר:

משנה בוררה

כי אם על ראש הפתים שיהיו מרבעין ואין משגיחין על התורה ועל
התפירות, שהוא גם כן מעשר מדין והוא דבר הנקל לתקן: (קנע) וגם
הפתים. דלא (מ) כמו שנהגין קצת לעשות של יד עגלה בראשו רק
שמרבע התורה מלמשה, אלא בין השל יד ובין השל ראש יהיו מרבעים.
והפניה בהשל ראש, (מ) כשהארבעה פתים יהיו מרבעים ולא כל
אחד בפני עצמו. ורבע הפתים צריך להיות (מ) בכל משה קבה, וגם
הרבע יהיה על ידי הפתים עצמן ולא (מ) על ידי דבר אחר שמשתי
עליהם, ועין לקמן סעיף קטן קסה: (קנע) נתקלקל רבוען. כגון
שנתעקמו הפתים, זה פונה למזרח זה למערב, או שנתקלקל יחד הפתים
לגמרי עד שנעשה עגל, או שנתקלקל התורה או התפירה עד שאבדו
רבוען: (קנע) יש מי שאומר. אין (מ) תולק בזה, ודרך המהפך כן
בהרבה מקומות, וכמו שכתבתי לעיל בסעיף קטן קכג: (קנע) שצריך
לרבען. דבין רבוען הוא הלכה למשה מסיני, (מ) בכל שעתא בעין
שיהיו מרבעין, ומכל מקום (מ) אין צריך למדון בכל יום אם רבועים
קנים, שמעמידים אותם על תוקתם, אם לא עשוה שנתקלקל. ואם
(מ) נתעקמו התורה, אף שנתעקמו מרבע, רק מתקנת התעקמות
התורה נראית כמו שאינו מרבע, יהיו ויתקן: (קנע) ויעשה. וברעב
(מ) אפילו אנה רחב מתברר בשר: מ (קנע) הפתים. וכל שכן
(מ) שידקדק שהש"י יתקן שחר, ולפעמים מתקנת רב לשנו נקלה ממנו
השחרות: (קנע) מצוה וכו'. משמע דברעב אנה לעבוקא. ויש
פוסקים דסבירא להו דהוא הלכה למשה מסיני כמו הרצועות ולעכבא
הוא אפילו בדירעב, ובבאר הג"א משמע שהוא מצדו כן להלכה, וכן
בשורות יעקב, וכן משמע באלה רבה ובשני נקטת הגדולה דיש
להחמיר, אם לא במקום דלא אפשר יש לסמוך אדברי המקלין כדי שלא
להתבטל ממנו תפלין: (קנע) שחר. והשחרות טוב יותר שהיה
בצב שחר שאין בו ממש כלל, והתפלין יהיו שחרים רק בהיותם
פעלמא. ומכל מקום המשחרות כמין גלא"י. שאי אפשר לקלפו, אף
על פי שיכולין להסיר מן הקלף על ידי פוררין דקין (מ) אין להתמיר
בדירעב. ועין כמה שכתבנו בסעיף מו בבאר הגולה בשם הפרי מגדים
שרענו גם כן דאין להתמיר בזה. אכן מה שחדשו סופרי זמננו שמשחרות
בטיהר שיכולין לקלף בשלמות מכל צד מן התפלין וצורתו כמו נר
שחר, זהו פסול ומספר נשמת אדם והשחרים אותו האון בעל בית מאיר
והא נדע ביהודה, עין שם: (קנע) סיומן לג. בסעיף ד בהג"ה. ועין
שם במשנה בריה"א דהרמ"א קאזיל לשיטת המהפך הנא דהוא רק
מצוה פעלמא. ולפי מה שכתבנו באות קפד יש לעין בזה: (קנע) והוא
שיהיה וכו'. אכל אם אינו נפר מבורץ, ויהא אף שמכפפים יש
ארבעה פתים וכל פרשה ופרשה מננות בבית בפני עצמו לא מהני:
(קנע) נפר התריין. אכל שריטה או רשימה פעלמא לא מהני כלל.

בטפת, כמו שפסק הרמב"ם שם לענין מנחה, דכל התפלין אינם מתווקין כך, ואולי אם נתמצע הרבוע של התפלין מעט יותר מחגירת צפון
נקרא בענינו גם כן קלקול הרבוע, וצריך עיון: * שצריך. עין במשנה בוררה לענין התעקמות התורה, העתקתי מספר לשכת הסופר,
והביא שם ראיה על זה דרש"י פרש במנחות לה ע"א, תפלין שיהא מרבעין בתפון יהיו שלא ימשך חוט התפירה הרבה שלא תפון ומתמעט
הרבוע, עין שם, ומה לי אם נתעקם מתקנת התפירה או מתקנת עצמו, ואף שיש קצת לחלק בזה, עד כאן לשונו: מ * תריין שפיין בית
לבית וכו' ואם לא הגיע בשרה, עין בחיי אדם המשמע מנה אפילו הנהגין לעשות התפלין על ידי רבוע הארבעה עורות, אפילו הכי מהני בדירעב

שער הציזון

(קנע) מן אברהם: (קנע) תוספות מנחות לה ע"א עין שם: (קנע) עבודת הים וחדין עמו כמו שבאנתי בערות ח בבאר הגולה: (קנע) נודע ביהודה בסימן א: (קנע) חיי
אדם: (קנע) ש"י: (קנע) מנחת השקל: (קנע) לשכת הסופר בשם שלחן שלמה: (קנע) מנהח מלכיש: מ (קנע) חיי אדם: (קנע) עין בשערי תשובה: (קנע) רש"י
במנחות לה ע"ב דבר המתחיל ואם:

הריטוב 1. צב מברק.

לוח עמוד הדימוי: יום ה אב תשסב * יום ו אב תשסו * שבי"ק י תמוז תשעב * יום א יו סיון תשעו * יום ב כב אייר תשפב